

[Holstein.]

og grelleste Strid med de Teorier og de Synsmaader, han her har forfægtet og gjort gældende, og saa ved jeg ikke, om Befolkningen i København til den Tid vil kunne slaa sig til Taals med den Betragtning: ja, det er virkelig meget uheldigt for Kendsgerningerne, naar de ikke har svaret til den højtærede Trafikministers Teori. For naar denne Kalamitet først er sket, det gentager jeg, saa er det, som det ærede Medlem Fru Elna Munch har sagt, uopretteligt. De to: Statsradiofonien og det kongelige Teater bliver uadskilleligt knyttet til hinanden, de kan ikke komme fra hinanden igen uden med store økonomiske Tab enten paa den ene eller paa den anden Maade.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg paa det mest indtrængende anbefale, at man stemmer imod de slet betænkte Forslag, den højtærede Trafikminister paa en saa ejendommeligt liberal Maade har søgt at gennemtvinge her i Salen.

Svend Nielsen: Jeg vil gerne, inden vi gaar til Afstemning om disse Lovforslag, sige nogle ganske faa Ord for at gøre Rede for mit Syn paa Forslagene. Efter mit Skøn ligger Forholdene saaledes i Øjeblikket her i Landet, at vi fra Rigsdagens Side har al mulig Grund til at samle Kræfterne om en eneste bestemt Opgave, nemlig at gøre, hvad vi kan, for at hjælpe Landets Befolkning til Rette med at komme ud over de økonomiske Vanskeligheder, den i Øjeblikket er inde i. Jeg anerkender, at Regeringen har gjort et betydeligt Arbejde i den Henseende, og det siger jeg den Tak for, men jeg kan med min bedste Villie ikke skønne, at de to Lovforslag, vi her har til Behandling, fører hen mod det samme Maal, som det tidligere Arbejde har gjort, jeg frygter i høj Grad for, at de vil føre i modsat Retning.

Hvad opnaar vi nemlig, hvis vi fører disse to Lovforslag igennem? Vi opnaar for det første det, at man anvender en 2—3 Mill. Kr. til Opførelse af en Radiobygning eller et Skuespilhus her i København; det var der jo stor Glæde over blandt adskillige af de Talere, der havde Ordet i Gaar, og navnlig udtalte et æret Medlem specielt som Københavner sin store Glæde over Forslagene. Jeg maa nu tilstaa, at jeg deler ikke denne Glæde.

Hvad opnaar vi at faa som Vederlag for denne Udgift paa 2—3 eller flere Millioner Kroner? Vi opnaar Udsigten til en mulig Besparelse paa det Underskud, der

i Øjeblikket er paa det kongelige Teaters Drift, men jeg tror nu, at der er en Ting, som man gør klogt i at holde fast paa her, og det er dette, at disse 2—3 Mill. Kr., der her er Tale om, er en sikker Udgift, den slipper vi ikke udenom, hvis vi vedtager Lovforslagene, medens derimod Fordelen, der er stillet i Udsigt, Nedgangen i Underskuddet, den ved vi i Virkeligheden ikke noget som helst sikkert om, det er et Tankeeksperiment, om det nogen Sinde naar frem til at blive Virkelighed ved vi ikke noget om; i Øjeblikket er det i hvert Fald kun en skøn Tanke.

Det ærede Medlem Hr. Ibsen, det konservative Folkepartis Ordfører, saa ganske vist overordentlig lyst paa Forholdene, da han i Gaar talte her; han kom til det Resultat, at naar man gennemførte disse Lovforslag, vilde man komme ned til et aarligt Underskud for det kongelige Teater paa omkring 200 000 Kr. Men, desværre maa jeg sige, forsvandt det skønne Syn samtidig med det ærede Medlem Hr. Ibsen, og vi faar det formentlig heller aldrig at se mere. Det Billede, som det ærede Medlem Hr. Ibsen her oprullede for os, var efter mit Skøn kun en Luftspejling, og en Luftspejling kan være meget køn, saa længe Synet varer; men der er jo nu en Gang den særegne Egenskab ved Luftspejlinger, at hvis man gaar efter dem, forsvinder de, og man gaar vild. De daler aldrig ned til Jorden og antager haandgribelig Form. Og jeg for min Part frygter for — eller tror — at det samme vil ske, hvis man sætter sin Trøst til, at en Dobbeltscene vil kunne nedbringe Underskuddet, saaledes som det ærede Medlem antydede.

Naar vi saa tillige staar i en Tid, hvor en Mængde Mennesker rundt om i de forskellige Erhverv er saaledes stillet, at de ikke ved egen Hjælp er i Stand til at holde deres Hjem oppe, kan jeg ikke andet end spørge mig selv: er det rigtigt, at vi her fra Rigsdagens Side anvender 2—3 Mill. Kr. til en ny Teaterbygning i København? Og jeg kan dertil for mit eget Vedkommende ikke svare andet end nej, jeg synes ikke, det er rigtigt, og jeg synes heller ikke, det er forsvarligt. Vil Københavnerne have et nyt Skuespilhus, kan de ikke faa Morskab nok i alle de Teatre, de har, lad dem saa faa Lov til selv at betale de Penge; jeg indser ikke, hvorfor man skal lade Provinsboere for en Del betale Opførelsen af en ny Teaterbygning her i København.

Jeg frygter meget for, at de Lovforslag, vi her staar i Begreb med at gennemføre, vil føre i en forkert Retning, og derfor kan